

Sygn. akt: KIO 1197/14

WYROK
z dnia 26 czerwca 2014 r.

Krajowa Izba Odwoławcza – w składzie:

Przewodniczący: Marek Koleśnikow

Protokolant: Łukasz Listkiewicz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu **24 czerwca 2014 r.** w Warszawie odwołania z dnia **12 czerwca 2014 r.** wniesionego przez wykonawcę **W. ISS Sp. z o.o., S.K.A. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała** w postępowaniu prowadzonym przez **Komendę Wojewódzką Państwowej Straży Pożarnej w Olsztynie, ul. Niepodległości 16, 10-045 Olsztyn**

przy udziale wykonawcy **S. Pojazdy Specjalne Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Bestwińska 105a, 43-346 Bielsko-Biała** zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie zamawiającego

orzeka:

1. Oddala odwołanie.

2. Kosztami postępowania obciąża odwołującego **W. ISS Sp. z o.o., S.K.A. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała**

i nakazuje:

zaliczyć na rzecz Urzędu Zamówień Publicznych koszty w wysokości **15 000 zł 00 gr** (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy) uiszczone przez wykonawcę **W. ISS Sp. z o.o., S.K.A. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała**, tytułem kosztów postępowania odwoławczego.

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, poz. 984, poz. 1047 i poz. 1473 oraz z 2014 r. poz. 423) na niniejszy wyrok – w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w **Olsztynie**.

Przewodniczący:

.....

Uzasadnienie

Zamawiający **Komenda Wojewódzka PSP w Olsztynie, ul. Niepodległości 16, 10-045 Olsztyn** wszczął postępowanie w trybie przetargu nieograniczonego na »Dostawę samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego«.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej **19.04.2014 r.** pod nrem **2014/S 078-135281**.

Postępowanie jest prowadzone zgodnie z przepisami ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2013 r. poz. 907, poz. 984, poz. 1047 i poz. 1473 oraz z 2014 r. poz. 423) zwanej dalej w skrócie Pzp lub ustawą bez bliższego określenia.

Informacja o wyborze oferty najkorzystniejszej zamawiający przekazał odwołującemu za pośrednictwem faksu **02.06.2014 r.**

Wykonawca **W. ISS Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Leszczyńska 22, 43-300 Bielsko-Biała**, zgodnie z art. 182 ust. 1 pkt 1 Pzp, wniósł **12.06.2014 r.** do Prezesa KIO odwołanie od czynności zamawiającego polegającej na:

- 1) wyborze jako oferty najkorzystniejszej oferty wykonawcy S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o. z siedziba w Bielsku-Białej i
- 2) zaniechaniu czynności odrzucenia oferty tego wykonawcy.

Zdaniem odwołującego zamawiający naruszył:

- 1) **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** – przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o., mimo że jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia w następującym zakresie:
 - a) oferowany pojazd nie spełnia wymagania opisanego w **załączniku nr 1 do SIWZ** – Opis przedmiotu zamówienia „Minimalne wymagania techniczne dla samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego” – pkt II.7 „Silnik powinien być przystosowany do zasilania biopaliwem zgodnym z normą PN-EN 14214”,
 - b) oferowany pojazd nie spełnia wymagania opisanego w **załączniku nr 1 do SIWZ** – Opis przedmiotu zamówienia „Minimalne wymagania techniczne dla samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego” – pkt II.16 „Napęd wszystkich osi w układzie 6x6 z rozłączną osią przednią”;

- 2) **art. 91 ust. 1 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** przez dokonanie wyboru jako oferty najkorzystniejszej, oferty wykonawcy S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o., mimo że jej treść nie jest zgodna z treścią SIWZ i jako taka powinna zostać odrzucona.

Odwołujący wniósł o:

- 1) uwzględnienie odwołania;
- 2) nakazanie zamawiającemu unieważnienia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej;
- 3) nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności oceny i badania ofert w postępowaniu ze skutkiem odrzucenia oferty S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o.;
- 4) nakazanie zamawiającemu powtórzenia czynności wyboru oferty najkorzystniejszej z pozostałych w postępowaniu ofert;
- 5) obciążenie kosztami postępowania odwoławczego zamawiającego, w tym zasądzenie od zamawiającego na rzecz odwołującego kosztów zastępstwa przed Krajową Izbą Odwoławczą.

Argumentacja odwołującego

Poza odwołującym, ofertę złożył również wykonawca S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o.(dalej wykonawca Pojazdy Specjalne). Wykonawca ten zaoferował pojazd IVECO Trakker 6x6, który nie spełnia wszystkich wymagań zamawiającego wyartykułowanych w **załączniku nr 1 do SIWZ** – Opis przedmiotu zamówienia, wobec czego treść złożonej przez wykonawcę Pojazdy Specjalne oferty nie odpowiada treści **SIWZ**. Zamawiający na podstawie **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp** powinien odrzucić tę ofertę. Czynność ta została przez zamawiającego zaniechana, prowadząc do kolejnego naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych w postaci wyboru oferty najkorzystniejszej – oferty, która powinna być odrzucona.

W **pkt II.7 zawartym w załączniku nr 1 do SIWZ** Minimalne wymagania techniczne dla samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego, zamawiający postawił następujący wymóg: „Silnik powinien być przystosowany do zasilania biopaliwem zgodnym z normą PN-EN 14214”, tj. czystym biopaliwem, nie zaś olejem napędowym z dodatkiem biokomponentu. Stosownie do wymagań ogólnych na podstawie normy PN-EN 14214 zawartość estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) powinna stanowić co najmniej 96,5 % mieszanki, aby można było mówić o biopaliwie zgodnym z przywołaną normą.

Niewątpliwie wymaganiem zamawiającego było dostarczenie pojazdu, który bez żadnego dostosowania, bądź też wykonywania odpowiednich mieszanek – może poruszać się zasilany „czystym” biodieslem.

Odwołujący zaznacza, że na rynku funkcjonują różne biopaliwa, wśród których znajdują się także mieszanki oleju napędowego z dodatkiem biokomponentów, i wobec których dopuszczalne jest używanie nazwy „biopaliwo”, jednak nie wszystkie z nich są zgodne ze **wskazaną przez zamawiającego normą PN-EN 14214**,

Dla przykładu odwołujący wskazał:

- 1) B100 – estry metylowe kwasów tłuszczowych (FAME) stanowiące samoistne (100%) biopaliwo do silników z zapłonem samoczynnym (diesla). Biopaliwo nie zawiera domieszek oleju napędowego. Jakość paliwa określona jest przez normę PN-EN 14214. W Polsce stosowanie B100 jest możliwe na podstawie rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych – wyłącznie to paliwo jest zgodne z normą PN-EN 14214;
- 2) B20 – biopaliwo składające się z 20% estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) oraz 80% oleju napędowego. Przeznaczone jest do silników z zapłonem samoczynnym (diesla); rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 22 stycznia 2009 r. w sprawie wymagań jakościowych dla biopaliw ciekłych dopuszcza stosowanie takiego biopaliwa;
- 3) B30 – biopaliwo składające się z 30% estrów metylowych kwasów tłuszczowych (FAME) oraz 70% oleju napędowego; przeznaczone jest do silników z zapłonem samoczynnym (diesla);
- 4) B5 – paliwo ciekłe składające się z 95% oleju napędowego i 5% biokomponentów (estrów metylowych kwasów tłuszczowych); jakość paliwa regulowana jest przez normę PN-EN 590 oraz rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych;
- 5) B7 – paliwo składające się z 7% Biodiesla (estrów) i 93% oleju napędowego, zgodne z normą PN-EN 590.

Wyliczenie to obrazuje, że na polskim rynku występują zarówno różne rodzaje biopaliw, jak i różne modele silników przystosowanych do zasilania określonymi mieszankami, bądź też czystym biodieslem. Jednakże wyłącznie biodiesel B100 jest zgodny z wymaganiami normy PN-EN 14214 w zakresie chociażby zawartości estrów metylowych kwasów tłuszczowych, czyli biokomponentu. Tym samym wyłącznie silniki, które umożliwiają pracę również na czystym biodieslu spełniają wymaganie zamawiającego opisane w pkt II.7 OPZ.

Tymczasem, zgodnie z informacją podaną przez producenta, dopuszcza on w swoich pojazdach zastosowanie paliw o zawartości FAME wyłącznie do 7%, co oznacza, że silnik zamontowany w pojeździe zaoferowanym przez wykonawcę Pojazdy Specjalne nie jest przystosowany do zasilania biopaliwami zgodnymi z PN-EN 14214.

W ocenie odwołującego brzmienie postawionego przez zamawiającego wymagania jest jasne i nie powinno budzić wątpliwości, a tym bardziej nie stanowi podstawy do interpretacji odmiennej, niż stanowiąca o konieczności dostarczenia pojazdu z silnikiem przystosowanym do zasilania czystym biodieslem, tj. biodieslem zgodnym z normą PN-EN 14214. W tym zakresie pojazd IVECO Trakker 6x6 nie spełnia powyższego wymagania, oferując jedynie zasilanie biodieslem o zawartości biokomponentu (np. FAME) o wartości do 7%. Wobec powyższego oferta wykonawcy Pojazdy Specjalne powinna zostać odrzucona na podstawie **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp**, z powodu wykazanej niezgodności.

Kolejną podstawą do odrzucenia oferty wykonawcy Pojazdy Specjalne jest fakt, że zaoferowany przez niego pojazd IVECO Trakker nie spełnia wymagania opisanego w **pkt II.16 załącznika nr 1 do SIWZ – OPZ**, w zakresie konieczności posiadania napędu wszystkich osi w układzie 6x6 z rozłączną przednią osią.

Stosownie do przepisu **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp** zamawiający odrzuca ofertę, jeżeli jej treść nie odpowiada treści SIWZ.

Analiza treści odbywa się przez porównanie wymogów określonych w SIWZ i w zakresie tam wskazanym z „produktem” zaoferowanym przez wykonawcę, przy czym owe porównanie może odbyć się tylko i wyłącznie w zakresie treści wyrażonych w specyfikacji i negatywny wynik takiego porównania zobowiązuje zamawiającego do skorzystania z dyspozycji normy prawnej wyrażonej we wskazanym powyżej przepisie, zaś każda próba dokonania interpretacji treści zawartych w specyfikacji, nastawiona na wyłonienie wykonawcy w sposób sprzeczny z przepisem **art. 91 ust. 1 Pzp**, uznana powinna być za nieuprawnioną.

Wskazuje na to **wyrok KIO z 16 lipca 2012 roku (KIO 1383/12)**, w którym skład orzekający stwierdził, że: „niezgodność treści oferty z treścią specyfikacji istotnych warunków zamówienia ma miejsce w sytuacji gdy treść oferty (oświadczenia złożonego przez wykonawcę, zawierającego zobowiązanie do zaspokojenia potrzeb i wymagań zamawiającego), jest odmienna od postanowień specyfikacji, co jednoznacznie wynikać musi z porównania zaoferowanego przez wykonawcę świadczenia z opisem przedmiotu zamówienia zawartym w specyfikacji”.

Prawem i obowiązkiem zamawiającego jest określenie wymogów stosownie do celu prowadzonego postępowania i swoich potrzeb, zaś ocena ofert wykonawców powinna być dokonywana w oparciu o tak scharakteryzowane wymagania, które zamawiający ma obowiązek egzekwować w pełnym wymiarze i niedopuszczalne jest liberalizowanie oczekiwań zamawiającego w sposób mający za cel ich dostosowanie do treści złożonych ofert.

Potwierdza to **wyrok Krajowej Izby Odwoławczej z 31 sierpnia 2011 roku (KIO 1770/11)**, w którym skład orzekający przedstawił szeroką argumentację w tej kwestii,

twierdząc że: „postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego prowadzone powinno być w celu wyłonienia wykonawcy, który złożył ofertę zgodną z oczekiwaniami zamawiającego opisanymi w SIWZ, a następnie uzyskał największą liczbę punktów zgodnie z kryteriami oceny ofert wskazanymi w SIWZ. Weryfikacji powołanych okoliczności służy procedura badania i oceny ofert, przy wykorzystaniu instrumentów, w które ustawodawca wyposażył zamawiającego, aby zagwarantować z jednej strony wykonawcom rzetelną ocenę złożonych ofert, a drugiej – zamawiającemu wybór oferty najkorzystniejszej spełniającej wyartykułowane w SIWZ oczekiwania.

SIWZ jest dokumentem o szczególnym znaczeniu w postępowaniu o zamówienie publiczne – z jednej strony wyznacza wykonawcom ubiegającym się o udzielenie zamówienia wymagania, które ma spełniać oferta, by uczynić zadość potrzebom zamawiającego, z drugiej zaś – granice, w jakich może poruszać się zamawiający dokonując oceny złożonych ofert. Wykonawcy biorący udział w postępowaniu mają prawo oczekiwać, że złożone przez nich oferty zostaną ocenione wyłącznie w odniesieniu do wyartykułowanych w SIWZ wymagań zamawiającego, na podstawie kryteriów oceny ofert w SIWZ zawartych. Postanowienia SIWZ w brzmieniu ustalonym najpóźniej na moment składania ofert wiążą zarówno zamawiającego, jak i wykonawców. Zamawiający nie jest uprawniony do nadawania w toku procedury badania i oceny ofert innego znaczenia postanowieniom SIWZ, niż wynikające z ich jednoznacznego brzmienia”.

Zamawiający dokonał wyboru oferty wykonawcy Pojazdy Specjalne, mimo że zaoferowany pojazd nie spełnia wszystkich wymagań zamawiającego dotyczących podwozia z kabiną zamawianego pojazdu. W związku z tym doszło do naruszenia przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych, wskazanych w treści odwołania. Naruszenia te mają wpływ na wynik prowadzonego postępowania, bowiem prowadzą do wyboru oferty niezgodnej z SIWZ, a tym samym niemającej waloru oferty najkorzystniejszej, zgodnie z przepisem **art. 91 ust. 1 Pzp**.

Odwołujący przesłał w terminie kopię odwołania zamawiającemu **12.06.2014 r.** (art. 180 ust. 5 i art. 182 ust. 1-4 Pzp).

Zamawiający przesłał w terminie 2 dni kopię odwołania innym wykonawcom **12.06.2014 r.** (art. 185 ust. 1 in initio Pzp).

16.06.2014 r. (poniedziałek) wykonawca **S. Pojazdy Specjalne Sp. z o.o. z siedzibą w Bielsku-Białej, ul. Bestwińska 105a, 43-346 Bielsko-Biała** złożył (1) Prezesowi KIO, z kopiami dla (2) zamawiającego i (3) odwołującego, pismo o zgłoszeniu przystąpienia po

stronie zamawiającego do postępowania toczącego się w wyniku wniesienia odwołania (art. 185 ust. 2 Pzp).

Po przeprowadzeniu rozprawy z udziałem stron, na podstawie dokumentacji postępowania, wyjaśnień oraz stanowisk stron zaprezentowanych podczas rozprawy, a także dowodów złożonych przez odwołującego:

1) (dowód nr 1) wyciąg z normy PN-EN 14214 ze strony internetowej hurtownika obrotu biopaliwami TESLA, który odwołujący składa na okoliczność stwierdzenia co jest wymagane w normie odnośnie biopaliwa 100, inaczej B100;

2) (dowód nr 2) oświadczenie producenta Iveco, gdzie producent gwarantuje osiągi i trwałość silnika przy stosowaniu paliw FAME do 7%;

dowodu złożonego przez uczestnika postępowania:

3) (dowód nr 3) oświadczenie producenta Iveco o możliwości zasilania silnika oferowanego przez przystępującego biopaliwami, jednakże do celów zachowania gwarancji konieczne jest zachowanie pewnych procedur, które zostały wyszczególnione w dowodzie

– Krajowa Izba Odwoławcza ustaliła i zważyła, co następuje:

Skład orzekający Izby stwierdził, że odwołanie nie jest zasadne.

W ocenie Izby zostały wypełnione łącznie przesłanki zawarte w art. 179 ust. 1 Pzp, to jest posiadania interesu w uzyskaniu danego zamówienia oraz wystąpienia możliwości poniesienia szkody przez odwołującego.

Izba postanowiła dopuścić, jako dowód, dokumentację postępowania o udzielenie zamówienia publicznego przekazaną przez zamawiającego, potwierdzoną za zgodność z oryginałem.

Izba ustaliła, że stan faktyczny postępowania o udzielenie zamówienia publicznego (postanowienia specyfikacji istotnych warunków zamówienia oraz informacje zawarte w ogłoszeniu o zamówieniu) nie jest sporny.

W ocenie składu orzekającego Izby, zarzut naruszenia **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** – przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o., mimo że jej treść nie odpowiada treści specyfikacji istotnych warunków zamówienia, gdyż oferowany pojazd nie spełnia wymagania opisanego w

załączniku nr 1 do SIWZ – Opis przedmiotu zamówienia „Minimalne wymagania techniczne dla samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego” – nie zasługuje na uwzględnienie.

Zamawiający ustanowił w pkt II.7 Opisu przedmiotu zamówienia (stanowiącego załącznik nr 1 do specyfikacji) w kolumnie „Warunki zamawiającego” cyt. „Podwozie samochodu z silnikiem o zapłonie samoczynnym, spełniającym w dniu odbioru wymagane przepisy o ruchu drogowym – silnik winien spełniać wymagania w zakresie czystości spalin według obowiązującej normy. Silnik powinien być przystosowany do zasilania biopaliwem zgodnym z normą PN-EN 14214. **Moc silnika nie mniejsza niż 320 kW**”. W następnej kolumnie pod nazwą „Spełnienie wymagań przez wykonawcę” zamawiający wpisał frazę cyt. „Moc silnika:”. Na 187 wyliczonych wymagań w sformułowanym tabelarycznie „Opisie przedmiotu zamówienia” tylko w 8 zamawiający wpisał w następnej kolumnie „Spełnienie wymagań przez wykonawcę” zalecaną formę odpowiedzi. Ponadto zamawiający pod tabelą zamieścił uwagę, cyt. »Wykonawca wypełnia kolumnę „Propozycje wykonawcy” [dotyczy kolumny „Spełnienie wymagań przez wykonawcę”] podając konkretny parametr lub wpisując np. wersję rozwiązania (tam gdzie jest to wymagane) albo wyraz „spełnia” lub „tak”«.

Skład orzekający Izby stwierdza, że wobec tak sformułowanych postanowień opisu przedmiotu zamówienia wykonawcy mogli w ostatniej kolumnie wpisać konkretny parametr albo wpisać wyraz „spełnia” lub „tak”, zgodnie z uwagą zamieszczoną pod tabelą. Wykonawca S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o. wybrał wypełnienie rubryki przez uzupełnienie i wpisał tam „Moc silnika: 330 kW”. Nie można zarzucić, że wpis taki nie spełnia wymagań zamawiającego, bo taka była dyspozycja zamawiającego zamieszczona w uwadze pod kolumną, a jednocześnie zamawiający w pkt II.7 wpisał pogrubionymi czcionkami jedynie wyrazy „**Moc silnika nie mniejsza niż 320 kW**”, co tym bardziej sugerowało, że zamawiającemu zależy na zadeklarowaniu w tym punkcie odpowiedniej mocy silnika, nie mniejszej niż 320 kW. Jednocześnie skład orzekający Izby stwierdza, że – zgodnie z uwagą pod tabelą – wykonawca mógł w wyznaczonym miejscu wpisać wyraz „spełnia” lub „tak”.

Zamawiający zastosował w „Uwadze” spójnik „albo” wskazując na zamiar zastosowania alternatywy rozłącznej. Jednak w języku polskim spójniki (np. i, lub, albo itd.) nie są ściśle przypisane do danego modelu zdania. Opisywał to już Zygmunt Ziemiński w swoim dziele „Logika praktyczna”, str. 75, PWN, Warszawa 1884 r. Dlatego należy badać za każdym razem czy autor zamierzał zastosować alternatywę rozłączną, alternatywę nierozłączną, koniunkcję *et cetera* i dopiero po tej analizie określić znaczenie badanego spójnika, jaką pełni rolę w zdaniu i jakie w tym zdaniu kreuje znaczenie. Jednak, jak zmierza do tego odwołujący, przypisanie w tym zdaniu spójnikowi „albo” znaczenia spójnika „i” i żądanie, aby wykonawca wpisał konkretny parametr i wyraz „spełnia” lub „tak” nie może uzyskać aprobaty, gdyż różnica znaczeń spójników „albo” i „i” jest zbyt wielka.

Dlatego – zdaniem składu orzekającego Izby – za samo wpisanie tylko parametru mocy silnika w kwestionowanym polu tabeli nie można stwierdzić, że wykonawca nie spełnił wymagania zamawiającego i z tego powodu oferta wykonawcy podlega odrzuceniu.

Drugą kwestią poruszaną przez odwołującego jest zagadnienie czy oferowany przez przystępującego silnik jest przystosowany do zasilania biopaliwem zgodnym z normą PN-EN 14214. Zamawiający ujął to wymaganie w słowach, cyt. „Silnik powinien być przystosowany do zasilania biopaliwem zgodnym z normą PN-EN 14214”. Odwołujący przedstawił dowód nr 2 – oświadczenie producenta Iveco, gdzie producent gwarantuje osiągi i trwałość silnika przy stosowaniu paliw FAME do 7%. Jednak producent stwierdza w tym samym oświadczeniu, że cyt. „pojazdy [...] są przystosowane do zasilania biopaliwami zgodnymi z PN EN 14214”. Dodatkowo odwołujący przedstawił jako dowód nr 1 wydruk ze strony internetowej hurtownika obrotu biopaliwami TESLA – wyciąg z normy PN-EN 14214. Na podstawie tego dowodu odwołujący zamierzał wykazać, co jest wymagane w normie odnośnie biopaliwa 100, inaczej B100, że zawartość estrów powinna być nie niższa niż 96,5%. Przy B7 zawartość estrów – 7%, przy B80 zawartość estrów 80%. Ponadto odwołujący zamierzał wykazać, że silnik – zdaniem zamawiającego – powinien być zgodny z normą PN-EN 14214, a więc również powinien pracować na paliwie B100.

Skład orzekający Izby stwierdza, że nie może o spełnieniu norm przez oferowany silnik rozstrzygać na podstawie przedstawionego wydruku, który ponadto jest tak fragmentaryczny i dotyczy tylko jednego rodzaju paliwa. Odwołujący nie wykazał, że oferowany pojazd nie spełnia w zakresie silnika wymagania zamawiającego. W związku z tym nie może przychylić się do zarzutu naruszenia **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** – przez zaniechanie odrzucenia kwestionowanej oferty.

W ocenie składu orzekającego Izby, zarzut naruszenia **art. 89 ust. 1 pkt 2 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** – przez zaniechanie odrzucenia oferty złożonej przez wykonawcę S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o., mimo że jej treść nie odpowiada treści specyfikacji w zakresie spełnienia przez oferowany pojazd wymagania opisanego w **załączniku nr 1 do SIWZ** – Opis przedmiotu zamówienia „Minimalne wymagania techniczne dla samochodu ratownictwa chemiczno-ekologicznego” – pkt II.16 „Napęd wszystkich osi w układzie 6x6 z rozłączną osią przednią” – nie zasługuje na uwzględnienie.

Zamawiający postawił wymaganie w pkt II.16 cyt. „Napęd wszystkich osi w układzie 6x6 z rozłączaną przednią osią. W przypadku załączenia napędu przedniej osi, napęd przekazywany jest na wszystkie koła w układzie 6x6”. Przystępujący wpisał w odpowiednim polu oferty cyt. „Spełnia Zgodnie z odpowiedziami Zamawiającego z 15.05.2014r. [pisownia oryginalna]”.

W odpowiedziach z 15.05.2014 r. na pytanie cyt. „[...] Czy [...] zamawiający dopuści zaproponowanie pojazdu ze stałym napędem 6x6 [...]?” zamawiający stwierdził cyt. „Zamawiający dopuszcza rozwiązanie zaproponowane przez wykonawcę”.

Wobec tak opisanego i wyjaśnionego wymagania wykonawca miał prawo wpisać kwestionowane przez odwołującego oświadczenie. Dodatkowo skład orzekający Izby podkreśla, że wykonawca może w ofercie używać innych sformułowań niż tego wymaga zamawiający, byle tylko sformułowania spełniały merytoryczne wymagania zamawiającego. W rozpoznawanym przypadku zamawiający w uwadze pod tabelą nawet użył skrótu „np.”, czym dobitnie dopuścił możliwość, aby wykonawcy wpisywali bez żadnych konsekwencji jeszcze inne oświadczenia w kolumnie „Spełnienie wymagań”.

Skład orzekający Izby stwierdza, że przystępujący uszczegółowił swoje oświadczenie, ale w dalszym ciągu zamawiający mógł uznawać, że oferta tego wykonawcy spełnia wymagania zamawiającego i nie miał podstaw do odrzucenia tej oferty. Wobec tego zarzut jest bezzasadny.

W ocenie składu orzekającego Izby, zarzut naruszenia **art. 91 ust. 1 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** przez dokonanie wyboru jako oferty najkorzystniejszej, oferty wykonawcy S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o., mimo że jej treść nie jest zgodna z treścią SIWZ i jako taka powinna zostać odrzucona – nie zasługuje na uwzględnienie.

Odwołujący nie wykazał, że treść oferty przystępującego nie jest zgodna z treścią SIWZ. W związku z tym zamawiający po czynności badania ofert miał obowiązek ocenić oferty i dokonać wyboru oferty najkorzystniejszej spośród wszystkich ofert niepodlegających odrzuceniu. Tak też uczynił zamawiający. W związku z tym zarzut naruszenia **art. 91 ust. 1 Pzp w zw. z art. 7 ust. 1 Pzp** przez dokonanie wyboru jako oferty najkorzystniejszej, oferty wykonawcy S. Pojazdy Specjalne sp. z o.o. nie może zostać uwzględniony.

Zamawiający – podczas prowadzenia postępowania – nie naruszył wskazanych przez odwołującego przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. – Prawo zamówień publicznych.

Z powyższych względów oddalono odwołanie, jak w sentencji.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono na podstawie art. 192 ust. 9 i 10 Pzp, czyli stosownie do wyniku postępowania.

Przewodniczący:

.....